

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-080-0068

Dato: 25. august 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 608 af 2. august 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nick Hækkerup (S).

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål:

I ministerens svar af 28. juni 2010 på alm. del - spørgsmål 548 anføres det, at "Det er en forudsætning, for at en overtrædelse kan straffes, at der foreligger tilregnelser i form af forsæt eller grov uagtsomhed. Såfremt der kan være tvivl om fortolkningen af de materielle bestemmelser, og skatteyder har handlet i tillid til, at hans fortolkning er korrekt, så foreligger der ikke strafbar tilregnelser, selvom det viser sig, at skatteyder har taget fejl". Vil ministeren oplyse, hvilken retskilde der ligger til grund for denne opfattelse af retstilstanden, samt om det er særligt for skatteretten eller er et generelt retsprincip?

Svar:

I skattestrafferetten anvendes samme bedømmelse af den subjektive tilregnelser hos gerningsmanden som i den almindelige strafferet. I skattestrafferetten er der dog den forskel, at simpel uagtsomhed ikke er strafbar. Der skal foreligge mindst grov uagtsomhed før en overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen kan sanktioneres med straf.

Der findes ikke en definition af forsæt eller uagtsomhed i straffeloven. Det er overladt til domstolene at foretage vurderingen af, om der foreligger en strafbar tilregnelser, og bevisbyrden ligger hos anklagemyndigheden. Afgørelsen beror på en bevismæssig vurdering af de foreliggende oplysninger i den konkrete sag om baggrunden og begrundelsen for gerningsmandens handlinger. Retskilden til fortolkning af tilregnelsergraderne er derfor domspraksis.

Udgangspunktet for vurderingen af, om der foreligger grov uagtsomhed er, at der skal foreligge en særlig bebrejdelserværdig afvigelse fra normal handlemåde. Jo mindre retspraksis eller andre fortolkningsbidrag, der findes på et bestemt skatte- eller afgiftsretligt område, jo vanskeligere vil det være at løfte bevisbyrden for, hvad der er normal handlemåde og dermed at der er tale om en klart bebrejdelserværdig afvigelse.